EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne til afgørelsen om decharge til direktøren for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for gennemførelsen af instituttets budget for regnskabsåret 2002

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til Revisionsrettens beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2002, med instituttets svar [1] (C5-0641/2003),

— der henviser til Rådets henstilling af 9. marts 2004 (C5-0144/2004),

— der henviser til EF-traktaten, særlig artikel 276,

— der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [2], særlig artikel 185, og til Rådets forordning (EF) nr. 1648/2003 af 18. juni 2003 om ændring af forordning (EØF) nr. 1360/90 om oprettelse af et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut [3], særlig artikel 11,

— der henviser til Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 23. december 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [4], særlig artikel 94,

— der henviser til forretningsordenens artikel 93a og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A5-0212/2004),

A. der henviser til, at Den Europæiske Revisionsret i ovennævnte beretning anførte, at den havde fået rimelig sikkerhed for, at regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 31. december 2002, er rigtigt, og at de underliggende transaktioner som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige,

B. der henviser til, at Parlamentet i henhold til den nye finansforordnings artikel 185 for første gang udøver sine beføjelser til at give decharge til instituttets direktør for gennemførelse af Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts budget for regnskabsåret 2002,

C. der henviser til, at dette nye forhold til instituttet blev indledt med, at Parlamentets kompetente udvalg modtog oplysninger som svar på spørgsmål, som det havde fremsendt,

---

[1] EUT C 319 af 30.12.2003, s. 47.

[2] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

[3] EUT L 245 af 29.9.2003, s. 22.

[4] EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

1. bemærker følgende tal fra Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts regnskab for regnskabsårene 2002 og 2001:

Forvaltningsregnskab for regnskabsårene 2002 og 2001 ([1])

(tusind euro)

	2002	2001
Indtægter		
Egne indtægter		
Tilskud fra Kommissionen	13 179	16 800
Diverse indtægter	23	47
Finansielle indtægter	140	290
Indtægter i alt (a)	**13 342**	**17 137**
Udgifter		
Udgifter til personer, der er knyttet til instituttet — Budgetafsnit I		
Betalinger	10 153	9 746
Fremførte bevillinger	215	356
Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter — Budgetafsnit II		
Betalinger	805	862
Fremførte bevillinger	559	541
Udgifter til varetagelse af særlige opgaver — Budgetafsnit III		
Betalinger	2 307	2 572
Fremførte bevillinger	2 591	2 595
Udgifter i alt (b)	**16 631**	**16 672**
Regnskabsårets resultat (a – b) ([2])	**– 3 289**	**465**
Saldo fremført fra det foregående regnskabsår	4 055	3 352
Bevillinger, der er fremført og bortfaldet	424	258
Indtægter fra regnskabsåret 2001 (2000), som kan anvendes på ny, men som ikke er blevet det	0	0
Tilbagebetalinger til Kommissionen	– 3 352	0
Kursdifferencer	6	– 20
Regnskabsårets saldo	**– 2 155**	**4 055**

([1]) Forvaltningsregnskabet og balancen omfatter kun instituttets egne aktiviteter. De programmer, instituttet forvalter for Kommissionen eller andre organer, er ikke omfattet.

([2]) Beregnet efter principperne i artikel 15 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

NB: Tallene er afrundet, og summen af tallene i tabellen kan derfor afvige fra totalen.
Kilde: Instituttets oplysninger.

Budgetgennemførelse — revision og kontrol

2. bemærker Revisionsrettens kritik af, at antallet af fremførsler med hensyn til aktionsbevillinger stadig er højt, og dens bemærkning om, at instituttet bør forbedre kontrollen med sine programmer; bemærker også instituttets svar i denne forbindelse, hvori det blev antydet, at antallet af fremførsler forventes at blive reduceret efter 2002, og at indførelsen af flerårige betalingsbevillinger vil bidrage til at løse dette problem;

3. opfordrer instituttet til yderligere at redegøre for sin analyse af mulighederne i den nye finansforordning med henblik på at reducere antallet af fremførsler og i højere grad overholde princippet om etårighed;

4. bemærker med tilfredshed instituttets plan om at tage de 24 standarder for intern kontrol i anvendelse med henblik på inden udgangen af 2004 at overholde disse standarder fuldt ud; bemærker endvidere de foranstaltninger, der er truffet for at etablere intern revision; fremhæver vigtigheden af et samarbejde med Kommissionens Interne Revisionstjeneste;

5. bemærker, at der udbetales fællesskabsstøtte til instituttet i periodiske rater; bemærker også instituttets bemærkning i dets svar på spørgeskemaet om, at forsinkelser i udbetalingen af denne støtte resulterede i et likviditetsproblem; mener, at sådanne situationer kan få konsekvenser for gennemførelsen af arbejdsprogrammet;

6. opfordrer Kommissionen og instituttet til at forbedre deres koordinering og ved hjælp af passende løsninger undgå, at sådanne problemer opstår igen; opfordrer Kommissionen til at oplyse dets kompetente udvalg om problemet og om de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe situationen;

Årsregnskabet

7. bemærker instituttets svar på Revisionsrettens bemærkning vedrørende præsentationen af de aftalemidler, det forvalter vedrørende faglig bistand til Tacis, Phare og Tempus i regnskabet for regnskabsåret 2003; bemærker, at instituttet efter samråd med Kommissionen er villigt til at finde en hensigtsmæssig løsning på dette problem som reaktion på Revisionsrettens bemærkning;

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

8. opfordrer instituttet til i samarbejde med Kommissionen at sikre passende opfølgning af Revisionsrettens bemærkning vedrørende den kontrol, der bør udføres for at sikre, at det kun er de tidligere ansatte ved instituttet, der er berettiget til at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, som rent faktisk modtager den;

Andet

9. bemærker, at instituttet er villigt til at påtage sig yderligere opgaver; gentager sin opfordring til Kommissionen om at gøre brug af instituttets ekspertise i et større geografisk område og til at yde faglig bistand til programmer såsom Tempus og Erasmus Mundus;

10. bemærker den fælles rapport af 23. september 2003 om status for samarbejdet mellem instituttet og Cedefop, hvori beskrives fælles initiativer og de foranstaltninger, der er truffet for at forberede kandidatlandenes deltagelse i Cedefop's aktiviteter fra det tidspunktet, hvor udvidelsen bliver en realitet; fremhæver, at de fælles foranstaltninger bør opretholdes; opfordrer Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut og Kommissionen til, når de ti nye lande tiltræder, at rapportere til Parlamentet om resultaterne med at overføre ansvaret for instituttets arbejde i disse lande til Cedefop;

Horisontale bemærkninger om agenturerne og Kommissionen

Gennemførelse af den nye finansforordning — intern revision og kontrol

11. gentager den holdning, det gav udtryk for i sine beslutninger [1] vedrørende decharge til agenturerne for 2001 med hensyn til gennemførelse af den nye finansforordning; opfordrer Kommissionen og agenturerne til at fortsætte deres samarbejde, især på de områder, der vedrører procedurer for bogføring, intern revision, forvaltning og kontrol, for at sikre, at der etableres en sammenhængende, harmoniseret ramme for agenturernes funktionsmåde;

---

[1] EUT L 148 af 16.6.2003.
EUT L 333 af 20.12.2003, s. 53 (punkt 18).

12. minder om, at det udtrykte bekymring i forbindelse med dechargebeslutningen for 2001 vedrørende manglende kontrol med agenturerne fra Kommissionens Interne Revisionstjenestes side (IAS); udtrykker dyb bekymring over, at en sådan kontrol tilsyneladende ikke er foregået i år; anmoder Kommissionen og IAS om at forklare årsagerne til dette og at tilvejebringe data vedrørende antallet af ansatte, som den interne revisor har til rådighed til at foretage kontrol i agenturerne; forventer, at Kommissionen angiver, hvordan den kan sikre, at der foretages tilstrækkelig og korrekt kontrol i satellitorganerne, især af IAS;

13. understreger, at det er vigtigt, at agenturerne underkastes OLAF's undersøgelsesbeføjelser på de samme betingelser som institutionerne [1]; opfordrer Revisionsretten til, inden vedtagelse af dechargebeslutningen, at give oplysninger om, hvorvidt de fællesskabsorganer, der har tiltrådt den interinstitutionelle aftale af den 25. maj 1999 [2] vedrørende OLAF's interne undersøgelser, gjorde dette på de samme vilkår som nævnt i bilaget til denne aftale;

Finansiel forvaltning

14. bemærker, at nogle af agenturerne i deres svar på spørgsmålet i spørgeskemaet om, hvordan det gentagne problem vedrørende betydelige fremførsler kunne løses, nævner mulighederne i den nye finansforordning, som gør det muligt at anvende »opdelte bevillinger«; opfordrer agenturerne til bedre at forklare deres analyser og navnlig at angive, hvilke af deres aktiviteter der er af flerårig karakter, og som derfor kunne finansieres ved sådanne bevillinger;

15. opfordrer Kommissionen til at fremlægge sin holdning til en sådan løsning og i tilfælde af, at en sådan løsning vurderes som umulig, at foreslå alternativer, der gør det muligt at reducere overførslerne betydeligt;

Gennemgang af agenturerne

16. understreger, at Kommissionen forud for enhver afgørelse om at oprette et agentur skal foretage en grundig analyse af behovet og den tilførte merværdi, som de udførte funktioner vil indebære, i lyset af principperne om subsidiaritet, budgetstringens og procedureforenkling;

17. opfordrer Kommissionen til at foretage en overordnet undersøgelse af de aktiviteter, der i øjeblikket udføres af forskellige fællesskabsorganer, med henblik på at finde ud af, om aktiviteterne eventuelt overlapper hinanden eller tjener de samme formål, for derefter at foreslå passende løsninger, herunder mulige sammenlægninger af agenturer;

18. er bekymret over, at der er ubalance mellem de administrative udgifter og driftsudgifterne i mange agenturer, hvor de administrative udgifter overstiger driftsudgifterne; opfordrer derfor Kommissionen og agenturerne til at fastsætte mål med henblik på at reducere de administrative udgifter i forhold til det samlede udgiftsniveau inden for en fastsat tidsperiode; bemærker, at mange agenturer ser muligheder inden for dette område, hvilket fremgår af spørgeskemaet;

19. tilskynder under henvisning til svarene i spørgeskemaet vedrørende interinstitutionelt samarbejde agenturerne til at forbedre deres indbyrdes samarbejde med henblik på at opfylde deres behov inden for specifikke områder (for eksempel udvikling af software) og reducere omkostningerne i stedet for at vælge løsninger, som fra starten var udformet til Kommissionen, og som ofte har vist sig at være for omfattende og komplicerede til at opfylde deres særlige behov;

20. opfordrer agenturerne til at tilrettelægge og udvikle et nært samarbejde med de ansvarlige parlamentsudvalg; anmoder de stående udvalg, inden for hvis sagsområde agenturernes aktiviteter henhører, om at samordne deres indsats med Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget med henblik på at sikre en effektiv overvågning af agenturernes aktiviteter;

---

[1] Vedtagne tekster af 13.1.2004, P5-TA(2004) 0015.

[2] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

Nye finansieringskilder

21. glæder sig over svarene og forslagene i spørgeskemaundersøgelsen vedrørende andre finansieringskilder; bemærker, at mange nuværende kilder og forslag omhandler udlejning af bygninger og faciliteter og salg af publikationer og oplysninger; erkender, at ikke alle agenturer bl.a. af uafhængighedsmæssige årsager vil acceptere yderligere finansieringskilder; fremhæver stordriftsfordelene og de finansielle fordele, der er forbundet med, at ikke-medlemsstater deltager i visse agenturers aktiviteter; opfordrer Kommissionen og agenturerne til at fremsætte konstruktive forslag med hensyn til yderligere udvikling af nye finansieringskilder, som kunne øge graden af selvfinansiering;

22. glæder sig over de økonomiske bidrag, som nogle medlemsstater eller regioner yder til de agenturer, der er placeret i deres område; mener, at det er vigtigt, at Rådet og Kommissionen kræver sådanne bidrag, især ved etableringen af nye agenturer;

Harmoniseret operationel ramme

23. minder om sin holdning [1] om, at de mange forskellige strukturer, som de eksisterende agenturer bygger på, anses for at være begrænsende for »gennemsigtigheden og forståeligheden, og at denne mangfoldighed ikke kan retfærdiggøres, selv når de forskelligartede opgaver tages i betragtning«; opfordrer Kommissionen til at foretage en gennemgang af alle de eksisterende agenturer med henblik på at foreslå hensigtsmæssige ændringer af deres basisretsakter [2], for at tilpasse dem til de modeller, som den fremtidige reguleringsramme bør omfatte; pålægger de kompetente udvalg at sørge for opfølgning af denne grundige gennemgang, som bør igangsættes så hurtigt som muligt og tage højde for de horisontale spørgsmål, der nævnes i denne dechargebeslutning;

24. opfordrer Kommissionen til at fremlægge passende forslag, der er rettet mod at skabe sådanne harmoniserede rammebetingelser for agenturerne, før eller i det mindste samtidig med fremlæggelsen af de lovgivningsmæssige forslag til de nye agenturer; fastholder, at en interinstitutionel aftale, der uddyber fælles retningslinjer, er en nødvendig betingelse for at sikre harmonisering;

Personalepolitik

25. bemærker, at den nye finansforordning betyder, at agenturernes organisationsdiagrammer nu fastlægges af budgetmyndigheden; understreger vigtigheden af denne ændring i forbindelse med agenturernes fremtidige dechargeprocedurer med hensyn til kontrol af anvendelsen af tjenestemandsvedtægten i forbindelse med ansættelse, forfremmelse, antallet af ledige stillinger og ansættelsespolitik;

26. bemærker, at det ved en spørgeskemaundersøgelse i forbindelse med budgetproceduren for 2004 blev fastslået, at det gennemsnitlige antal år før forfremmelse ved flere agenturer lå betydeligt under det, der er Kommissionens politik, at procentsatsen for ledige stillinger var betydelig højere end i andre institutioner, og at flere af de opslåede nye stillinger ikke blev opslået på det laveste løntrin; er af den opfattelse, at personalepolitik bør udgøre et vigtigt element i forbindelse med en gennemgang af de eksisterende agenturer;

27. er af den opfattelse, at agenturernes personalepolitik bør overholde finansforordningen, tjenestemandsvedtægten og den bedste praksis, som institutionerne generelt følger; mener, at Kommissionen er blevet anmodet om før budgetproceduren for 2005 at angive retningslinjerne for personalepolitikken, især procentsatsen for ledige stillinger og for forfremmelser, ansættelsesniveauet samt en standardkarriereprofil;

28. minder om, at agenturerne i vid udstrækning bør ansætte personale på midlertidige kontrakter for at bevare fleksibiliteten og effektiviteten;

---

[1] P5-TA(2004) 0015 (punkt 13 og 14).

[2] P5-TA(2004) 0015 (punkt 24).

29. er bekymret over de alvorlige uregelmæssigheder, der er konstateret i forbindelse med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrugs udvælgelsesprocedurer, herunder uklar meddelelse om udvælgelsesprøve, ufuldstændige protokoller fra udvælgelsesudvalg, ikke på forhånd fastlagte kriterier for vurdering af ansøgere ([1]); er meget bekymret for, at dette ikke er et enkeltstående tilfælde, men at agenturerne generelt har vanskeligt ved at håndtere disse ganske komplekse procedurer på en retfærdig og gennemsigtig måde;

30. mener, at de udvælgelsesprocedurer, som agenturerne iværksætter, bør opfylde de samme standarder, som dem De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) iværksætter, og at de ikke bør opfattes som en hurtig og nem vej ind i Fællesskabets tjenestemandsstab;

31. opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag med henblik på at sikre, at alle agenturer kan få hjælp og støtte fra EPSO i forbindelse med tilrettelæggelse af udvælgelsesprocedurer, og at der etableres en ekstern mekanisme, der kan anvendes til at godkende sådanne procedurer, inden ansættelse finder sted.

([1]) Se afsnit 13 i Revisionsrettens særberetning for 2002 (s. 64).